

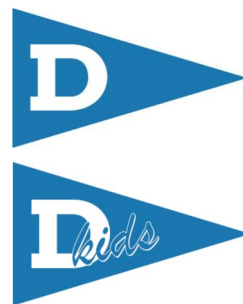
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

De Blauwe Banier

W.S.V. De Dintel

W.S.V. De Dintel

Orgaan van de Watersportvereniging De Dintel

Verschijnt 3 keer per jaar.

44ste jaargang nummer 3, oktober 2022

Jachthaven W.S.V. "De Dintel"

Sasdijk 10A

4671 RN Dinteloord

☎ +31 (0)6 10 79 86 75 (Havenmeester)

✉ secretaris@wsvdedintel.nl

www.wsvdedintel.nl

Rabobank IBAN: NL86 RABO 0148894186

ING IBAN: NL47 INGB 0003943097

Ereleden

Frans Zantboer

Kees van Beek

Willy van Aart

Dulon Gerdes

Redactie de Blauwe Banier

Jeannette Rockx

Chris Vantilborgh

✉ redactie@wsvdedintel.nl

In samenwerking met:

Saskia Leeuwenburgh

Marjel Geurts

Contact Website

✉ webmaster@wsvdedintel.nl

Het bestuur van WSV De Dintel

Voorzitter

Deen Houtepen

☎ +31 (0) 6 20 39 72 84

✉ deenhoutepen@wsvdedintel.nl

Secretaris

Gerard Happel

☎ +31 (0) 6 215 637 83

✉ secretaris@wsvdedintel.nl

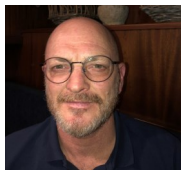

Penningmeester - Ledenadministratie

Leendert-Jan Deurloo

☎ +31 (0) 6 142 285 32

✉ penningmeester@wsvdedintel.nl

Bestuurslid Technische Zaken

André Horiens

☎ +31 (0) 6 547 732 43

✉ andrehorians@wsvdedintel.nl

Bestuurslid Technische Zaken

Jeroen van Meer

☎ +31 (0) 6 113 976 06

✉ jeroenvanmeer@wsvdedintel.nl

Bestuurslid en Havencommissaris

Hans Agterdenbos

☎ +31 (0) 6 303 788 84

✉ hansagterdenbos@wsvdedintel.nl

Bestuurslid en Werkcommissie

Marn van Rhee

☎ +31 (0) 6 51 55 35 59

✉ werkcommissie@wsvdedintel.nl

Inhoudsopgave

Het bestuur van WSV De Dintel	pag. 3
Van de voorzitter	pag. 5
Bestuursfunctie secretaris	pag. 7
Lezersonderzoek Blauwe Banier	pag. 10
Borrelavonden in de loods	pag. 11
Ontmoeting	pag. 14
Zeilwedstrijd Isla de los Pajaros	pag. 18
Rond de wereld met een glimlach	pag. 22
Hoe kon het gebeuren?	pag. 26
De zomeravondwedstrijden van 2022	pag. 32
De VVZ: Relaxed (leren) zeilen	pag. 36
24 uren zeilwedstrijd op het IJsselmeer	pag. 42
Eenpansgerecht uitgeprobeerd	pag. 45
Belangrijke telefoonnummers	pag. 46

EETCAFÉ

Uitgeroepen tot beste eetcafé van Dinteloord!

Dinteloord - T. 0167 522445 - www.eetcafehavenzicht.nl

Kopij Blauwe Banier

U kunt uw kopie voor de volgende Blauwe Banier mailen vóór
15 januari 2023 naar de redactie.

redactie@wsvdedintel.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden
artikelen in te korten of anderszins te wijzigen.

Beste mensen,

Het zit er weer op, vaarseizoen 2022.

Enkele maanden geleden dachten we nog dat er een oneindig lange zomer aankwam. Zo eentje van toen je nog een puber was. Zes weken grote vakantie leken wel 3 maanden te duren, heerlijk was dat. Nu, nu we wat ouder zijn, vliegen de dagen voorbij.

De meesten van ons kunnen gelukkig terugkijken op een zeer warme en vooral droge zomer. Op het water was het gelukkig altijd wel enkele graden lager, maar heet was het, een enkele keer wel 40 graden Celsius.

Afhankelijk van waar de reis naartoe ging, had je over de wind ook niet te klagen. Bijna heel de zomer een strakke wind uit noordelijke richtingen.

Op een bepaald moment was de haven bijna leeg. De motorboten op kanalen, meren en rivieren, de zeilers meestal wat meer op open water maar allemaal zochten we verkoeling.

Op de haven ging het dagelijkse leven als vanouds gewoon door. Passanten ligplaats bieden, zonneschermen rond de boot maken, groen onderhoud, schoonmaak sanitair, planten water geven en fietsbanden plakken (dat mag je overigens ook zelf doen als je lek rijdt).

Dat het niet altijd leuk is, zeggen onderstaande voorvallen.

Op een woensdag was clublid Jan aan zijn boot aan het klussen. Voor hij er erg in had raakte hij te water. Paniek, bril kwijt. Gelukkig kon Jeanette ingrijpen en samen met Bas hebben ze Jan weten te redden. Ik weet niet eens of Jan kan zwemmen...

Een paar dagen later zaten wij met vrienden gezellig op de Mosselbank te barbecueën. Een vrouw van een paar boten verder werd in haar boot onwel, na reanimeren door omstanders en later de KNRM is ze in het bijzijn van haar man, zoon en kleinzoon overleden. Een week later wordt op onze haven een vrouw onwel. De ambulance was snel aanwezig. Na onderzoek moest de vrouw mee naar het ziekenhuis. In 10 dagen tijd 3 personen in de directe omgeving...

Grappig en uniek is dat de familie Verheesen inmiddels met 3 schepen in de haven ligt. Zoon Mano en dochter Maud hebben sinds kort allebei een eigen zeiljacht.

Inmiddels is het alweer september. Afgelopen zondag werd ik van mijn klusje afgehaald omdat er een bootje aan het zinken was. De afwateringsgoten van de kuipdeksels konden de hevige regenval van enkele dagen daarvoor niet aan, met als gevolg dat de boot volledig vol water liep. Daardoor kwam de zelflozende kuip onder de waterlijn te liggen, waardoor de kuip maar ook het motorcompartiment vol water stroomde. Gelukkig zag clublid Robin dit gebeuren. Met 2 pompompen hebben we kunnen voorkomen dat de sloep naar de bodem van de haven verdween. Namens de eigenaar (die op dat moment in het ziekenhuis lag) is ons gevraagd iedereen te bedanken die aan deze reddingactie meegeholpen heeft.

En zo kom je er steeds opnieuw achter dat zo'n haven als de onze eigenlijk gewoon een dynamisch bedrijf is, waar ook wel een iets mis gaat, maar waar het over het algemeen goed toeven is.

Ergens verderop in deze uitgave tref je een kleine enquête. De redactie en het bestuur willen graag het antwoord van de vereniging hebben op een paar vragen die de Blauwe Banier betreffen. Ik hoop dat een groot aantal leden aan deze enquête deelneemt.

Tot slot krijgen we dit jaar nog de "boeien race" een gezellige gezinszeilwedstrijd, de Dintelkids, de sluitingstocht en het themafeest.

Ik wens iedereen nog een fijn en gezellig naseizoen.

Hartelijke groet,
Deen Houtepen

Bestuursfunctie secretaris

Bij de laatste ALV dit voorjaar heeft Gerard Happel aangegeven dat hij bij de ALV van 2023 niet meer herkiesbaar zal zijn. Dat is natuurlijk jammer, maar daarmee gaf Gerard wel voldoende ruimte om op zoek te gaan naar een nieuwe secretaris. Inmiddels zijn er twee aanmeldingen geweest, waarmee het bestuur in gesprek gaat.

Het globale takenpakket van de secretaris is:

- Het aanspreekpunt binnen het bestuur voor leden en voor externe communicatie.
- Correspondentie met instanties zoals gemeente en waterschap.
- Vormt samen met de voorzitter en penningmeester het dagelijks bestuur.
- Notuleren van bestuurs- en ledenvergaderingen

Kernvaardigheden:

- Sterk in overzichtelijk archiveren van documenten
- Communicatief vaardig in woord en geschrift
- Houdt het overzicht en is resultaatgericht
- Kennis van digitale gegevensverwerking en ervaring met Office pakketten

Het bestuur vergadert 1 x per maand op de eerste dinsdagavond van de maand, behalve juli/aug. De uitvoering van de taken is een continu proces.

Mocht jij je als secretaris beschikbaar willen stellen, dan kun je je aanmelden bij de voorzitter of de penningmeester. Na aanmelding volgt een kennismakings-selectiegesprek met meerdere bestuursleden, waarna het bestuur tijdens de ALV in 2023 een kandidaat-secretaris zal voordragen.

Met een sportieve groet namens het bestuur,
Leendert-Jan Deurloo

Meubelstoffeerderij Rhoon

- Gespecialiseerd in modern en ambachtelijk stoffeerwerk
- Grote collectie leer en meubelstoffen
- Bedschotten en ombouw
- Caravan- en bootkussens
- Binnen 5 dagen retour

Ambachtsstraat 2 • Poortugaal • T. 010 501 65 66 • www.stoffeerderijrhoon.nl

Brasserie Overstag, de gezelligste brasserie op 't water

Brasserie Overstag is een warm en gezellig restaurant, gelegen aan jachthaven de Waterkant in Dinteloord.

Bij ons geniet je in een aangename sfeer van lekker eten voor een vriendelijke prijs.

Op ons terras aan het water zit je heerlijk.

Naast onze wisselende seizoenskaart serveren we een **heerlijk 3-gangen maandmenu voor maar 27,50.**

Kom gauw eens langs. Je bent van harte welkom bij Brasserie Overstag.

brasserieoverstag.nl

Sasdjik 2Y
4671 RN Dinteloord.
T 0167 522 844

BRASSERIE
OVERSTAG

VAN TILBURG
BOTENSTALLING

reserveer
(winter)stalling en
botenlift online

VANTILBURGBOTENSTALLING.NL

Lezersonderzoek Blauwe Banier

Al meer dan 40 jaar verschijnt een aantal keren per jaar de Blauwe Banier.

Deze wordt opgestuurd naar alle leden, adverteerders en donateurs.

Graag wil het bestuur en de redactie weten of dit nog steeds de meest gewenste manier van verspreiden is. Daarom deze hele korte enquête.

Je kunt onderstaande vragen op papier invullen en het briefje in de blauwe brievenbus op de haven stoppen. Je kunt ook inloggen op onze website en daar de vragenlijst invullen. Je kunt ook een foto van je antwoord maken en deze appen naar 06 51553559

Graag voor 1 december de vragenlijst invullen en inleveren.

1: In welke mate lees jij meestal de Blauwe Banier?

- ☐ (bijna) Alle artikelen
- ☐ Enkele artikelen
- ☐ Alleen de mededelingen van het bestuur
- ☐ Ik lees de Blauwe Banier helemaal niet

2: Er zijn verschillende manieren om de Blauwe Banier te verspreiden. Geef aan welke manier jouw voorkeur heeft:

- ☐ Op papier thuisgestuurd
- ☐ Via de mail als Pdf-bestand
- ☐ Op de website van de vereniging
- ☐ Ik wil de Blauwe Banier niet meer ontvangen

Heb je suggesties voor de redactie van de Blauwe Banier?

Hartelijk dank voor het invullen.

Borrelavonden in de loods

Als proef zou de “Loods” 6 vrijdagavonden open zijn om gezellig een borrel te doen en elkaar beter te leren kennen. Met zoveel nieuwe leden was dat wel heel fijn.

De voorbereidingen waren in volle gang, de speciale muntjes (Jetonnes) waren geïntroduceerd, inkopen waren gedaan, mensen waren op de hoogte door berichten op de algemene ledenvergadering en op Facebook

Op vrijdag 6 mei was de opening een feit en kwamen de eerste nieuwsgierigen al snel een kijkje nemen. Rond 20.30 stond de bar eigenlijk al vol met gezellig kletsende leden en uiteindelijk met een opkomst van 45 man vonden wij het een geslaagde avond.

De andere 5 avonden hadden een iets andere opkomst, soms meer, soms minder, maar het bleef altijd gezellig. Zelfs live muziek was aanwezig op een van de avonden, dus er was qua afwisseling niets te klagen. De laatste 2 avonden liepen qua eindtijd nogal uit, maar dat mocht de pret niet drukken.

Zo kunnen we terugkijken op een geslaagde proef en zullen we dit in de toekomst zeker herhalen en zullen jullie dit kenbaar maken door het hijsen van de zogenaamde Borrelvlag.

Wordt vervolgd.

125° TWA

B&G

15 knts

12.2500

48.6°N

22°

Overstag Stoffering

Joost van den Vondellaan 88

3245RA Sommelsdijk

Goeree-Overflakkee

Info@overstagstoffering.nl

Slagerij Otto buffet / bbq

www.slagerijotto.nl

Molenstraat 37

4793 EE, Fijnaart

0168 464 412

Oude heijningsedijk 257

4794 SH Heijningen

0168 462 716

Ontmoeting

Op de terugweg van onze vakantie lagen we lekker in de zon in Duinkerken. Ineens viel ons een wel erg bekend zeiljacht op, schuin tegenover ons. Het bleek de Anora te zijn, dat een paar jaar bij ons aan de E-steiger heeft gelegen bij de vereniging, ook schuin tegenover ons, net als nu. We raakten in gesprek met de nieuwe eigenaren. Ze raakten niet uitgepraat over hoe blij ze zijn met het schip, en schreven het volgende:

Voor het eerst op vakantie met voor ons een nieuwe boot, de Spirit 36 genaamd Anora. Vanaf onze thuishaven de Nieuwe Meer in Aalsmeer vertrokken wij op 17 juli richting Zeeland. Onderweg hebben wij vaak positieve opmerkingen gekregen over het schip. Hoe goed het eruit ziet en wat een mooie kleur.

In Vlissingen kwamen we mensen tegen die de boot al kenden en nu in Duinkerken weer. Zij liggen in dezelfde haven als de vorige eigenaar.

Als eerbetoon aan de vorige eigenaar zullen we de naam Anora behouden. Vol trots zullen we nog vele reizen maken en wellicht komt u ons nog eens ergens tegen!

*Gerben en Cindy
Jolijn, Sven en Madelon*

De mensen in de sluis bij Vlissingen waren niemand anders dan Gerard en Vera, onze onvolprezen secretaris en zijn vrouw.

De vorige eigenaar van het schip, de heer Bodegom, is helaas overleden. Zijn ziekte was de reden om het schip te verkopen. Helaas hebben de nabestaanden geen behoefte meer aan contact met de vereniging, wat natuurlijk te begrijpen is. Wel jammer met zo'n mooi eerbetoon; je zou het ze graag gunnen om dit te weten, maar ook wel begrijpelijk bij zoveel verdriet. Ik wilde dit voorval de medeleden, die wellicht de heer Bodegom kenden, echter niet onthouden. Wij vonden het enthousiasme van de nieuwe eigenaren zo mooi.

Fam. Roodbol
Zj "Wanderer"

Hagoort Sails

Original Dutch Quality

RACE
HIGHTEC

OFFSHORE
PERFORMANCE

CRUISING
COMFORT

www.hagoortsails.nl tel: 079 342 26 41
E-mail: info@hagoortsails.nl

Dintel Jeu-de-Boule

Op vrijdag 17 juni was het zover. De eerste echte Dintel Jeu-de-boule-avond.

We hebben immers een heuse jeu-de-boule-baan. Ballen hebben we in overvloed en leden die een balletje willen gooien waren er ook. Variërend van mensen die nog nooit een jeu-de-boule-bal hadden vastgehouden tot semi-profs met eigen ballen. Het was een internationale bijeenkomst en er werd zeer fanatiek en met enorme precisie gegooid en gemeten. Kortom, een activiteit die vast en zeker volgend jaar weer op de activiteitenkalender komt te staan.

Marn van Rhee

Rescue & Salvage
Fire Fighting
Oil Recovery

R.H. van der Zee

Sasdijk 18
4671RN Dinteloord

T: +31 (0) 167 52 32 88 (24H)

F: +31 (0) 167 52 80 22

E: bst@worldonline.nl

W: www.bstdintelsas.nl

Marifoonkanalen 10 & 16

***Rescue & Salvage - Fire Fighting - Oil Recovery
Maritime Services - Transport - Dredging***

Uw boot professioneel laten verkopen? Jachtmakelaardij Kappers zorgt ervoor!

Paul en Mia Brocken gingen u voor (Centurion 40 "Pandion"):

"De begeleiding van Jachtmakelaardij Kappers bij de verkoop van onze Centurion 40, Pandion, is vakkundig, efficiënt en vlot verlopen. Ook niets dan lof voor Jachtmakelaardij Kappers voor onze prettige samenwerking."

Jachtmakelaardij Kappers

- Enthousiast team met passie voor boten
- Wereldwijde verkooppromotie
- Eigen verkoophaven op A locatie
- Ook bemiddeling vanaf uw ligplaats
- Volledig gecertificeerd en gekwalificeerd volgens de scherpste eisen

*Leden van W.S.V. De Dintel
krijgen 10% korting op de courtage!*

Jachtmakelaardij

Kappers

Sluispad Noord 1, 4797 SN Willemstad

Telefoon : +31 (0)168 - 473 553.

E-mail : info@jachtmakelaardijkappers.nl

www.jachtmakelaar.nl

Zeilwedstrijd Isla de los Pajaros

De Spaanse cultuur rukt op. Ook in West-Brabant. In het afgelopen decennium werden meerdere malen flamingo's gespot boven de Zeeuwse wateren. Waarschijnlijk uit Spanje, op zoek naar nieuwe broedlocaties in het noorden. Zo werkt de natuur, gewoon proberen, en als het niet gaat, terugtrekken (als dat tenminste nog kan) of gewoon niet overleven natuurlijk. Maar nu is ons vogeleiland zelfs omgedoopt tot Isla de los Pajaros voor de jaarlijkse familiezeilwedstrijd. Mark my words, volgend jaar zit er een kolonie flamingo's. De klimaatverandering in levende lijve. Wie houdt dat nog tegen? Worden het hier op het Volkerak overigens wel groene flamingo's

Maar ik ging wat schrijven over de "familie zeilwedstrijd". Ook al een naam die aan verandering onderhevig is. De "Boeienrace" is wat we de laatste jaren hanteren.

De "Boeienrace" van 17 september 2022 zal de historie ingaan als een dag met bijzondere weersomstandigheden. Zelden hebben we deze race gevaren met wind, die zo veranderlijk was: van buien met windkracht 5-6 tot zonnige periodes met bijna windstilte. Je denkt dan al snel dat het juiste startmoment kiezen, het belangrijkste is, maar als je er achteraf naar kijkt, dan kom je tot de conclusie dat je toch altijd minstens één keer in een bui en één keer in een windwak terecht komt. Tenzij je echt geluk hebt.

Maar de bijzondere omstandigheden beperkten zich niet tot het weer. Ook de baan bleek niet helemaal wat we er als wedstrijdcommissie van dachten of hadden moeten maken.

De tekst van het "wedstrijdboekje" was onverhoopt op twee manieren uitlegbaar, zelfs binnen de wedstrijdcommissie. Het ging om boei ZV17: stond er nu wel of niet "twee keer aan de zuidkant passeren"? Zelfs als je de tekst snel terugleest of juist heel gedetailleerd doorneemt, je komt er niet met 100% zekerheid uit. Gevolg was dat iets minder dan de helft van de schepen ZV17 niet twee keer aan de zuidkant had gepasseerd, zonder dat de schippers ook maar enigszins het vermoeden of gevoel hadden, dat ze fout zouden kunnen zitten.

Er ontstonden discussies, zelfs zware discussies, heetgebakerde discussies. Voor mijn gevoel was iedereen er met iedereen over bezig. “De schrijver (?) had het wel zo bedoeld!” “De wedstrijdzeilers (?) worden bevoordeeld.” “Het staat er toch duidelijk(?)” “Zelfs een rechter (?) zou hier geen koek van kunnen bakken.” “Jongens en meisjes, dit is geen professionele wedstrijd en het gaat niet om geld! (maar wel om de eer!)”

En wat doe je dan als je de wedstrijd commissie bent? Diverse scenario's passeerden de revue (en discussies): twee winnaars: één, de echte winnaar en de ander, de poedelprijs (maar wie dan?), 10 minuten straftijd, en nog wat ongemakkelijke varianten

Maar uiteindelijk moest de wedstrijdcommissie toch kiezen en heeft gekozen voor de oplossing, waar iedereen (of in ieder geval de meesten) mee konden leven: iedereen, die ZV17 niet twee keer aan de zuidkant had “gepasseerd”, moest worden gediskwalificeerd. Dat vervolgens bij navraag voor de prijsuitreiking nog diverse schippers zelf aangaven, dat zij ZV17 ook niet aan de zuidkant hadden gepasseerd, verdient een applaus en is een bewijs van de sportiviteit, waarop wij bij dit soort evenementen op onze vereniging kunnen rekenen. Zonder die sportiviteit werkt het niet. En ook de altijd smakelijke BBQ na afloop van de wedstrijd was weer druk en gezellig. Ik heb niets gehoord van verdwenen of onterecht weggepakte spiesjes of burgers (toch?).

Foto van de start en tijdwaarnemers die vrijwillig wind en regen trotseren op het havenhoofd bij de start en finishlijn.

Enfin, de uitslag van de wedstrijd "Isla de los Pajaros" was uiteindelijk:

Ranking	Bootnaam	Schipper	SW-cijfer	Status:	
1	Plexat	Marn van Rhee	95,0	S	02:22:44
2	Fylgia	Piet Scholten	98,0	S	02:29:40
3	Spartacus 3	Martijn Schellekens	105,0	S	02:29:51
4	Zimau	Mickel Cousyns	103,0	S	02:30:03
5	Tempor	Onno Schmitz	105,0	S	02:33:23
6	Varuna	Stef Leijten	105,5	S	02:34:04
7	Frommes	Martin v.d. Wolf	92,8	S	02:37:00
8	Black Bird	Jan-Eric Withagen	79,5	S	02:40:10
9	Serenity	Rob Jansen	94,0	S	02:47:42
	Kyma	Werner van Poeijer		DNF	
	Blue Ocean	Dirk Alofs		DQS	
	Nosy-Be	Stefan Dackus-Wirken		DQS	
	Daybreak	Willem Barneveld		DQS	
	Second Love	Deen Houtepen		DQS	
	La Belle Jans	Kaat Verheesen		DQS	
	Vics Blue	Jan den Hertog		DQS	
	Aislin	Joeri Kockelberg		DQS	
	Freestyle	Hans Agterdenbos		DQS	
	Witte Wind	Paul Hagens		DQS	

S = reglementair gestart.

DNF = Niet gefinisht

DQS = Gediskwalificeerd

Gefeliciteerd, dames en heren. En dank voor je deelname aan dit evenement. Op naar de woensdagavondwedstrijden en meer in 2023, met weer een aantal geleerde lessen. Dit gaat ons niet nog een keer gebeuren (toch.....?). Rest nog het vraagstuk van de toekenning van SW-strafpunten na overwinningen, maar dat is een discussie in de wedstrijdcommissie voor een andere dag).

Paul Hagens, 18-9-2022

HUBO Dinteloord

Westvoorstraat 10

4671 CD Dinteloord

Telefoon: 0167 522715

Fax: 0167 522436

dinteloord@hubo.nl

In onze winkel krijg je service, specialiteiten, vakmanschap en een persoonlijke benadering. Dit alles wordt je duidelijk aangeboden. Wij zijn makkelijk te bereiken en tijdens onze openingstijden staan wij je graag met raad een daad bij. Kortom Hubo blijft het vertrouwde adres voor alle klussen.

Rond de wereld met een glimlach

Boekrecensie

Titel: Rond de wereld met een glimlach

Schrijver: Cees de Reus

Hoewel ik al veel zeil- en reisboeken gelezen heb, verscheen dit voor mij nog onbekende boek, in één van mijn Facebook groepen. ‘Zeven jaar samen in een zeilboot over de wereldzeeën’ was de ondertitel. Nou, dat is dus precies wat ik ook wil doen. Ik las enkele recensies en besloot dat het een prima boek was voor mij. Ik schrok wel even van de prijs van 22 euro via BOL, maar vond het voor minder dan de helft tweedehands. Ik heb dus de oude druk(2008-2009) gelezen met nog heerlijk ouderwetse enigszins vergeelde pagina’s, maar wat maakt het uit. Als ik had geweten wat een geweldig boek het is, was het de 22 euro ook zeker waard geweest!

Samenvatting

Cees en Karola besluiten hun leven als directeur van een verzekeringsmaatschappij en als modeontwerpster compleet om te gooien. Ze gaan op wereldreis per zeilboot. Storm of vlakke zee, elke morgen wordt er verse filterkoffie gezet. Ze passen zich aan aan primitieve omstandigheden en ontberingen, leren brood bakken, vangen vissen, maken vrienden en moeten weer afscheid nemen. Ze ontdekken de schoonheid van de wereld, beleven exotische culturen en genieten van de gastvrijheid van mensen onderweg. Na zeven jaar hebben zij de aardbol gerond en keren ze als andere mensen terug naar huis.

Een citaat uit het boek (Blz. 193)

Ik heb net een winch in onderdelen ontleed en Karola maakt de delen vetvrij. ‘Gek is dat,’ schiet me ineens te binnen. We lopen hier in grijs gewassen T-shirts, afgeknipte broeken en afgetrapte schoenen. Niets herinnert meer aan de designerkleding die Karola als modeontwerpster droeg, als ze onderweg was tussen Parijs, Frankfurt of New York. Mijn kostuums met keurige krijtstreepjes, waarmee ik als directeur een serieuze indruk probeerde te maken, zijn allang bij het Leger des Heils afgedragen. Ons beroep is verleden tijd. Maar onder de zeilende zwervers van de zeven zeeën is een verleden of een beroep niet van belang. We zijn allemaal collega’s, die met hetzelfde bezig zijn en dezelfde ervaringen opdoen. Of je nu tegelzetter, tapijtlegger, bollenkweker, directeur, leraar, sociaal werkster, modeontwerpster of doctor in de astrofysica bent geweest. Je bent zeiler, zwerver en op zoek naar vrijheid.

Mijn mening over het boek

Vanaf de eerste bladzijde was het een prettig leesbaar boek. Het is een realistisch reisverhaal, geschreven met de nodige humor. Het geklooi aan de kapotte motor, de steeds langer wordende lijst met 'to do' klussen aan de boot en het humeur dat op zee soms tot onder niveau zakte zijn heel eerlijk beschreven. Maar daarnaast las ik ook over het genot en de vrijheid van het reizen en het ontdekken van nieuwe landen, plekken, mensen en culturen. Hun verhaal prikkelde mijn reislust en riep ook enige jaloezie op bij mij. 'Ik wil dit ook!' Dit boek is wat mij betreft absoluut een aanrader voor iedereen die van reizen en/of zeilen houdt.

Annika Kerkhofs

Scheepsvaartbericht Dintel Mandersluis - Roode Vaart Noord : aanpassing bedieningstijden weekend vanaf 1 oktober.

In de periode vanaf 1 oktober 2022 t/m 31 oktober 2022 wordt de "Mandersluis" en "De Roode Vaart" bediend op dagen van Ma t/m Za vanaf 06:00 uur tot 22:00 uur. In het weekeind op zaterdag en zondag van 08:00 tot 20:00.

Welkom

HOTEL RESTAURANT FEESTZAAL TAPASBAR

Thuis!

Hotel-Restaurant

LUNCH - TAPAS - DINER - FEESTEN - HOTEL - VERGADEREN - ARRANGEMENTEN

Westvoorstraat 4-6 | 4671 CD Dinteloord | 0167 - 52 85 77 / 06 - 47 46 85 31 | info@hotelrestaurantthuis.nl

www.hotelrestaurantthuis.nl

Hoe kon het gebeuren?

Het is woensdagmorgen 18 mei zo rond kwart voor drie 's nachts. Ik zit onrustig in de kajuit van Bruno's pas aangeschafte (tweedehands) Dehler 35. In gedachten zit ik de komende acties te evalueren.

Bruno Podnar en ik zijn onderweg van Kopenhagen (waar hij zijn boot heeft gekocht) naar Nederland. Ik had eigenlijk wat meer willen rusten want het is de bedoeling dat we straks door de zeesluis gaan en dan de Elbe opvaren. Zo rond 4 uur vannacht kentert de stroom en dan kunnen we met de ebstroom naar de Noordzee varen. Het geheel ziet er voor onze zeilreis naar Den Helder gunstig uit. Tot en met donderdag (2 dagen) is er goed weer voorspeld, met eerst een noordoosten wind die later naar het noordwesten zal krimpen. Daarna worden de voorspellingen een stuk slechter.

We liggen in Brunsbüttel in de jachthaven voor de sluis dubbel afgemeerd. Bruno ligt in zijn kooi. Het is daar rustig dus ik hoop dat hij wel goed rust. Ik heb rond 23.00 uur via de marifoon van de sluis informatie proberen te krijgen om vannacht zo tussen 3 en 4 uur te kunnen schutten. Het resultaat was een kort antwoord: "Stel die vraag maar na 2 uur in de nacht, dan is er de wachtwissel".

Na een paar uurtjes rust, zo na 2 uur 's nachts opnieuw verbinding gemaakt met de sluis, die nu mededeelde dat we zo tegen drie uur meer informatie zouden krijgen. Dus nog niets concreets. Tegen drieën ben ik het zat, nog geen info en ik roep voor de derde keer de sluis op met de mededeling dat we geïnformeerd zouden worden. Ik krijg nu meteen response. Niet in de vorm van informatie maar meer in de vorm van bevelen. We moeten meteen de sluis invaren en 50 meter achter het grote vrachtschip afmeren aan stuurboordzijde. Achter ons moet nog een zeiljacht afmeren en dan komt aan bakboordzijde naast ons een ander vrachtschip. Of we maar willen opschieten! Zo....! dat is andere koek, niet even klaarmaken maar NU invaren.

Ik wek Bruno met die mededeling, en schiet in de versnelling. Walstroom afkoppelen en over het buurschip opruimen. De springen alvast losmaken en de lijnen klaar om te lossen. Inmiddels is Bruno ook helemaal bij de actie. Motor starten, navigatieverlichting aan en de lijnen los.

We varen naar de ingang van de sluis en merken dat er toch een behoorlijk frisse wind waait en schieten ondertussen snel ons zeilpak aan. Na enkele minuten varen we de sluis in en laten aan stuurboordzijde de stootwillen zakken totdat deze vrijwel geheel door het water slepen. Langs de muren van de sluizen in het Noord-Oostzee kanaal liggen een soort van vlonders die maar net een tiental centimeters boven water uitsteken. Het zijn geen echte vlonders maar massieve, zeer zware balken die eigenlijk bedoeld zijn om te voorkomen dat de grote zeeschepen met hun romp tegen de betonmuur aanleggen. Op die balken zijn op vaste afstanden ringen waar kleine schepen en jachten kunnen vastmaken. Dus hier geen bolders waar je een lijn om kunt gooien. De einden van de meerlijnen op het breedst van ons schip, bij de verstaging, over de reling klaargelegd. Bruno vaart de boot rustig naar de locatie en manoeuvreert keurig langs de lage vlonder. Ik sta klaar met in de hand de achterlijn en met rechts houd ik de verstaging vast. Als we stil liggen spring ik met de achterlijn op de vlonder en haal die door de ring waarna ik de lijn overgeef aan Bruno om die op de boot vast te maken. Ik loop terug naar het midden van de boot en neem daar de voorlijn om bij de boeg hetzelfde te gaan doen. Twee stappen naar voren en plots.....Ik schiet met een schreeuw en een noodvaart naar beneden het water in en blijf met een ruk tot aan mijn nek in het water hangen. Hierbij stoot ik ook nog mijn hoofd tegen de volgende vlonder. Verdoofd en verbouwereerd realiseer ik me dat ik in het gat tussen twee vlonders ben gevallen. In het donker vrijwel onzichtbaar langs de muur van de sluis. Terwijl boven op de sluiskades zeeën van licht helpen om de grote schepen af te meren is het onder in de schaduw van die muren in vergelijking pikdonker.

De ketting waarmee de vlonders onderling zijn verbonden is voor een deel mijn redding. Deze schampt langs mijn ribbenkast en omdat ik links de lijn vasthoud, blijft de ketting daar onder mijn oksel hangen en belet mij met een hevige ruk om kopje onder te gaan. Ik voel nog geen pijn maar constateer al meteen dat ik totaal geen macht meer heb in mijn linkerarm. Volledig gekleed in zeilpak en alleen met mijn rechterarm kan ik niet uit het water komen. Gelukkig heeft Bruno goed opgelet en zag hij mij plotseling verdwijnen. Hij ziet dat ik boven water hang en me vasthoud en legt snel de boot voor vast. In enkele seconden is hij bij me en ik leg uit dat ik links geen macht heb om eruit te komen. Met volledig nat pak weeg ik nu heel wat kilo's meer en hij moet behoorlijk sleuren (onbewust van mijn letsel) om mij op de vlonder te krijgen. Als ik weer als een verzopen kat recht op sta, zorgt de adrenaline ervoor dat ik nog steeds vrijwel geen pijn ervaar en klim ik zelfstandig met mijn rechterarm weer aan boord. In de kuip begin ik zo goed en kwaad als dat gaat alle natte zooi uit te trekken, wat met een lamme arm niet meevalt.

Al snel helpt Bruno me hierbij totdat ik in mijn nakie buiten sta en mezelf ook weer met zijn hulp droog wrijf. Dan binnen ook weer met hulp droge kleren aangetrokken. Bruno (van beroep gymleraar) heeft een voorlopige conclusie namelijk dat mijn schouder uit de kom is. Langzaam begint nu de adrenaline te zakken en tegelijk de pijn toe te nemen. Gelukkig heb ik op mijn reizen altijd ook stevige pijnstillers (Ibuprofen) bij me en ik neem een dubbele dosis, wetend dat het nog wel even gaat duren voor er iets aan gedaan gaat worden. We overleggen samen van hoe verder. Ik heb deze route al verschillende keren gevaren en weet dat het over land hier, vanaf Brunsbüttel nog een behoorlijke afstand is naar een eerste hulp post. En ook nog aan de verkeerde kant van de Elbe. Cuxhaven heeft in alle opzichten veel meer te bieden als jachthaven, met dichtbij een ziekenhuis en het is bereikbaar per trein en autosnelweg. Dus beslissen we (ik) om nog een paar uur door te varen met stroom mee naar Cuxhaven.

Intussen is het kwart voor vier in de nacht en zijn we eindelijk aan het schutten. Het vrachtschip aan bakboord kwam pas 20 minuten na ons. Door de drijvende vlonders hoeven we ons geen zorgen te maken over het hoogteverschil. Net na 4 uur 's nachts gaan de sluisdeuren open en vaart Bruno ons naar buiten de Elbe op. Onder verdoving van de ibuprofen ben ik in staat om op de Elbe met mijn rechterhand de boot te sturen terwijl mijn linker arm in een geïmproviseerde mitella hangt. We varen op de motor en de lopende bakstag wind maakt dat Bruno daarnaast ook de fok uitzet. Enige tijd later zien we in het oosten een prachtige zon opkomen met nevelbanken naar de kust en neemt ook het licht toe. Intussen bespreken we hoe de reis verder moet en ik stel dan al vast dat ik met grote waarschijnlijkheid mijn zeilreis in Cuxhaven moet beëindigen.

Dit verslagje eindig ik met de vaststelling dat dit stukje de kern is om te evalueren en daaruit iets te leren.

Verder:

In het ziekenhuis van Cuxhaven wordt aan de hand van onderzoeken en röntgenfoto's inderdaad vastgesteld dat de schouder uit de kom is geraakt en het kapsel is gescheurd. Tevens dat er wat gekneusde ribben zijn. Onder narcose wordt de schouder weer op zijn plaats gezet. Met een soort harnasje aan, dat mijn arm min of meer fixeert, mag ik na een dagje ziekenhuis weer vertrekken. Met wat telefoontjes naar het thuisfront wordt mijn evacuatie naar huis geregeld en komt Jan den Hertog mij de volgend dag ophalen. Het weerwindow is dan inmiddels zo goed als verlopen en ook Bruno gaat mee terug. En inderdaad waaide in noord Duitsland op die avond op sommige plaatsen de daken van de huizen.

Evaluatie: wat is er te leren?

Meest belangrijk: Houd zelf het initiatief.

Laat je niet door anderen opjagen. In de sluis bleek dat we meer dan voldoende tijd hadden. Hierbij dient opgemerkt dat als we een half uurtje voor de tijd dat we geschut wilden worden, gepland en gereed uit de haven naar de sluis waren vertrokken, dan via de marifoon hadden opgeroepen, dat we dan vrijwel geruisloos en zonder stress en frustratie waren gestart. We hadden dan (in ieder geval ik) beter gerust.

Ten tweede

Had voorkomen kunnen worden dat ik in de opening tussen de vlonders ben gevallen? Ik denk van wel, hoewel dit een moeilijke is. Ik leg dit uit. Het vooraf inschatten wat je op een onbekende plek 's nachts kunt zien of niet kunt zien is lastig.

In de jachthaven van Brunsbüttel is 's nachts veel licht. Zowel straatverlichting als ook licht van het sluiscomplex. Ieder die wel eens daar is geweest, weet dat het hele sluiscomplex 's nachts in de schijnwerpers staat. In en bij de sluis is dat ook zo. Het probleem is dat de verlichting vooral de grote schepen helpt met aanleggen op de hoge sluiskades. De lichtmasten staan een meter of 15 van de sluiskolk af en maken onder in de sluis, naast de muren een pikdonkere slagschaduw.

Precies daar waar de vlonders liggen. Dus je komt aanvaren in een zee van licht alsof het dag is en daar waar je afmeert is een heel donkere rand. Als ik zelf een hoofdlamp had opgehad of als het deklicht had gebrand, had ik waarschijnlijk de opening gezien. Echter, het onverwachte zat er eigenlijk in dat we helemaal geen donkere rand in die zee van licht verwachtten en dat we daarom ook vooraf geen extra verlichting hebben aangezet. (zie foto situatie bij de sluis met vlonders en lichtmasten bij dag)

Tot slot: preventieve veiligheid

Ondanks dat ik daar een lelijke val heb gemaakt, heb ik ook nog geluk gehad. Ter plekke was het pikdonker, zeker ook het water. Ik had mijn zeilpak aan, klaar om in de nacht naar zee te gaan maar (nog) geen reddingsvest. Dat ik aan die ketting onder mijn oksel ben blijven hangen en niet met mijn hoofd bewusteloos op de steiger ben gevallen, heeft voorkomen dat ik daar kopje onder ben gegaan en misschien wel onder de steiger zou zijn gekomen.

Opmerking: Er is altijd meer spanning met het varen van een min of meer onbekend schip dan met het varen op een eigen boot die je in het algemeen goed kent. Zo ook in dit geval met deze boot met voor ons beiden min of meer onbekende uitrusting. Juist die dingen waarvan je niet goed weet hoe betrouwbaar die functioneren, zoals bijvoorbeeld de instrumenten, moeten worden gepareerd met kennis en waar mogelijk back-ups. In de voorbereiding hebben we in Kopenhagen voor het vertrek, enkele dagen uitgebreide onderhoudsacties gedaan en ook de zaken bekeken die niet goed functioneerden en daarvoor alternatieven meegenomen. (Acties door Bruno, Deen, Odin en mijzelf.) Mogelijk uitvallende elektronica kan worden gepareerd met klassieke kennis van navigatie en papieren kaarten. Maar het gezonde verstand en ervaring zijn de belangrijkste zaken om mee te nemen.

Piet Scholten

RESTAURANT Dintelmond

Gezellig lunchen, borrelen of dineren
op het terras met uitzicht
op de jachthaven

Catering thuis of op de boot,
bbq of buffet, informeer naar
de mogelijkheden

Restaurant Dintelmond, het adres voor lunch, diner, feesten, zakelijke
evenementen, bbq, buffet. Zowel in het restaurant als op locatie.

Alle dagen geopend vanaf 11:00 uur

Rob en Karin Baartmans
Markweg Zuid 1 - 4
4794 SN Heijningen

Website : www.restaurantdintelmond.nl
Mail : info@restaurantdintelmond.nl
Tel: 0167-522490

LUNCH • DINER • VERGADEREN • ARRANGEMENTEN • CATERING • FEESTEN & PARTIJEN

De zomeravondwedstrijden van 2022

De zomeravondwedstrijden van 2022 voor de Joop Bierkens Trophy waren eigenlijk zoals ieder jaar een groot plezier voor de deelnemers (maar liefst 17 schepen, waarvan er uiteindelijk maar 1 niet gevaren heeft), maar verliepen dit jaar wel anders dan anders. Twee redenen: nieuwe banen en manier van varen van die banen, en twee afgelaste avonden vanwege een overmaat aan wind. Let me explain.

Eerdere jaren was er regelmatig commentaar op het feit dat het fonteinkruid veel roet in het eten gooide, vooral in de maand juni. De waterkwaliteit wordt al jaren steeds beter en dat betekent dat het zee gras, fonteinkruid en wier steeds uitbundiger groeit. Zeker in de hoek van de uitlaat van de waterzuivering van het Waterschap ten zuiden van de havenmond. Voor de meeste boten werden de wedstrijden dan uiteindelijk een soort loterij. Bij vrijwel iedere windrichting werden ook de boeien in dit gebied bevaren. Met wier aan je kiel of roer kwam je niet meer vooruit. Gek genoeg leek het alsof sommige boten daar minder last van hebben dan andere, hetgeen nog extra ongenoegen opriep.

Er waren al een aantal jaren diverse ideeën over de manier om hier vanaf te komen. Een maaiboot aanschaffen was natuurlijk te duur. Banen aan de overkant van de vaargeul, waar het wierprobleem veel minder speelt, was te ver. De oplossing werd gevonden in het varen van veel kortere banen met naast de start/finish slechts twee boeien en dan rondjes varen, zoveel als mogelijk. Finish als de klok 21:00 uur heeft geslagen. Dat kan afhankelijk van de wind en de gekozen boeien dan oplopen tot > 6 rondjes.

In eerste instantie lijkt dat een vreemde opzet, maar bleek voor mijn gevoel een schot in de roos. Dit lost ook het probleem van de gescheiden start voor de langzamere en snellere schepen op (om toch ongeveer tegelijk te finishen), hetgeen menig maal tot problemen/verwarring/ontevredenheid leidde. Gewoon allemaal tegelijk starten, want we varen op deze nieuwe manier toch dicht bij elkaar. Omdat het korte rondjes zijn kom je elkaar vaak tegen, hetgeen het gevoel van “meedoen aan de wedstrijd” vergroot en dat is wat echt telt. Toegegeven, soms zijn de rondjes erg kort en is het kruisrak met een keer overstag klaar. En het is wellicht ook niet altijd leuk om twee keer ingehaald te worden door dezelfde boot.

Op twee avonden werd de wedstrijd afgelast vanwege een voorspelde en ook al zichtbare windkracht 6. Het is altijd de vraag wat te veel wind is.

Dat hangt wat mij betreft ook heel erg af van de koers die je vaart, maar in een wedstrijd heb je natuurlijk niet veel keuze. De reden om af te gelasten is dat vooral de start onder dat soort omstandigheden voor het gevoel van de wedstrijdcommissie te gevaarlijk wordt. Bovendien kan bij dat soort windsnelheden iedere boot uit zijn roer lopen met alle gevolgen van dien voor anderen. Wij vinden het belangrijk dat ook de wat minder ervaren zeilers zich veilig voelen.

De 6 wedstrijden die wel gevaren werden, waren een waar genoegen. Er werd dicht op elkaar gezeild. Mark berekende dat bij de laatste wedstrijd de gecorrigeerde tijden van de eerste 10 deelnemers binnen 60 seconden van elkaar lagen. Dat is wat hem betreft een bevestiging dat de gehanteerde SW-cijfers (de handicaps) kloppen. Dat is dan natuurlijk wel bij die windsnelheid en op die baan. Dat zegt nog niet alles en de discussie over die SW-cijfers zal ongetwijfeld door blijven gaan, maar het is goed om te zien, dat iedereen best een kans heeft om te winnen.

De Plexat van Marn van Rhee heeft dit jaar duidelijk gewonnen: won maar liefst 4 van de 6 wedstrijden. Daar valt niet over te twisten. De Plexat krijgt nu dus wel aanscherping van haar SW-cijfer met 1 punt. ☐

De Vic's Blue van Jan den Hertog en de Witte Wind van Paul Hagens streden om de tweede en derde plaats. Met gelijke aantallen punten kreeg de Vic's Blue toch de tweede plaats toegekend, omdat ze vaker tweede werd. De Zimau van Mickel Cousyns zat er dicht achter op de vierde plaats.

Het applaus tijdens de prijsuitreiking in onze Loods gold natuurlijk voor iedereen die heeft meegedaan, dit eerste jaar weer een complete serie na de afgelaste coronajaren.

Op naar de boeienrace op 17 september a.s. Laat je niet weerhouden en schrijf in voor de race en de BBQ na afloop.

Paul Hagens, namens de wedstrijdcommissie

Uitslag Joop Bierkens Trophy 2022:

1e plaats:	Plexat	Dehler 32	Marn van Rhee
2e plaats:	Vic's Blue	Victoire 1044	Jan den Hertog
3e plaats:	Witte Wind	Waarschip 11,95	Paul Hagens

50% KORTING OP STALLING

Van 1 mei t/m 30 september

Bij aankoop van alle materialen in onze winkel

TECHNO COMFORT CROMSTRIJEN... DE SPECIALIST VOOR UW SCHIP

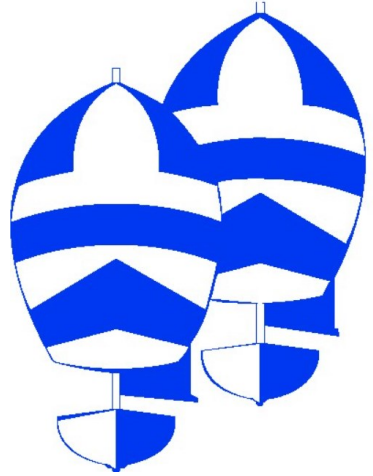
De kernactiviteiten van Techno Comfort Cromstrijen zijn:

- Scheepsverwarming van Eberspächer, Webasto en Truma.
- Dieselgestookte cv-ketels van Kabola.
- Scheepsairconditioning.
- Mobiele koeling, koelkasten, koelsets (Coolmatic).
- Energiesystemen, acculaders, omvormers (Victron).
- Reparatie, service en levering voor particulieren en bedrijven (ook op locatie).

De VVZ: relaxed (leren) zeilen

Als schipper op je eigen zeilboot ben je verantwoordelijk voor een betrouwbaar en veilig schip. En voor varen met goed zeemanschap. En tegelijk wil je dat het zeker ook gezellig is. Wanneer de rest van de bemanning minder zeilervaring heeft, kan dat best eenzaam zijn. Het is niet voor niets dat er diverse zeilforums op internet zijn voor het delen van ervaringen. Mede om die reden werd ik - nota bene tijdens coronatijd - lid van de VVZ - Vereniging Vrouwen Zeilen. Je krijgt hands-on uitwisseling van kennis en vaardigheden. En natuurlijk veel gezelligheid.

Een vraag die ik regelmatig krijg: waarom een aparte zeilvereniging voor vrouwen? Het antwoord is eenvoudig: gewoon omdat dat leuk is. Menigeen begrijpt dat eigenlijk ook best: mannen onder elkaar én vrouwen onder elkaar is anders. En dat heeft iets aangenaams. Andere humor, andersoortige gesprekken, andere leerstijl en sommige verschillen vallen weg. Dat kan heel plezierig zijn. En al heel lang is bekend dat meisjes beter wiskunde leren in een klas met alleen meisjes dan in gemengde klassen. En kan je het eenmaal, dan wordt zeilen in gemengd gezelschap nog leuker.

Zelfstandig zeilen is een foutje durven maken

Voor mij persoonlijk brengt de VVZ me vooral meer kunnen gaan zeilen. Ik zeilde de ene week met mijn vriendin, eentje met opstappers en dan een weekendje thuis. Mijn vriendin ging niet meer mee en zo kwamen er weekenden vrij. Want ik ben niet te stoppen: een passie moet je voeden. Door lid te worden van de VVZ heb ik leuke opstappers én kan ik een kleine bijdrage leveren aan de emancipatie van vrouwen. Want al leven we anno 2022, er zijn nog te veel vrouwen die het geld of de moed niet hebben om zelf het roer te nemen. Terwijl ze het wél kunnen of kunnen leren. Soms hebben ze meer kennis en soms zelfs vaardigheden dan hun mannelijke zeilpartners en dan nog vaart hij meestal. Want o wee als ik een foutje maak. Een baas zei eens tegen mij over fouten durven maken: ‘We vinden het heel normaal dat een kind valt als het leert fietsen. Als we groot zijn willen we foutjes vooral vermijden.’

Commandocommunicatie

Ik zeilde dus altijd al met opstappers, al vanaf mijn twaalfde. Ik begon met tantes en ooms te leren surfen. Didactisch kwam dat niet zo nauw, want zij wisten van toeten noch blazen. Vaak waren het zandhazen die nog nooit hadden gezeild of gesurft. Bij de VVZ kreeg ik van doen met opstappers die al bij menig andere schipper hadden aangemonsterd. En vrijwel iedereen heeft meerdere diploma's: CWO I, II, III, Vaarbewijs 1 en 2, Marcom, ... Kom ik aan met enkel Basiscertificaat Marifoon. Ik kan met al mijn theorievragen bij de VVZ'sters terecht. Daarnaast krijg ik ook vele praktische tips, van het netjes leggen van het zeil bij het reven tot motormanoeuvrekunsten. En uiteraard vergelijken ze me stiekem met andere VVZ-boten en schippers. Dan gebruik ik andere termen die tot verwarring leiden. Ligt ineens de boot los in de sluis omdat ik met 'losser' bedoel dat je de lijn ruimte moet geven en mijn opstapper de lijn van de sluisbolder haalt. Tsjja, helder communiceren is een hele kunst. En wat ik heerlijk vind: als er gehandeld moet worden lekker staccato en to-the-point kunnen zijn. Duidelijk voor beide partijen. Evt. discussie doen we achteraf. No hard feelings. Want daarna kletsen we weer gezellig verder. Eerlijk is eerlijk: bij vrouwen onderling is dit niet per se gemeengoed.

Activiteitenaanbod voor schippers en opstappers

En dan heb ik het nog niet gehad over wat de VVZ zoal organiseert: oefendagen waarbij ik me als schipper met boot aanbied. Een op de vijf leden heeft een eigen boot. We oefenen waar de deelnemers zin in hebben: MOB, grijpen, veilig varen met vrachtaart, een routeplan maken, zeilvoering, reven, ankeren, wegvaren en aanleggen enz.... Voorop staat altijd dat we een leuke dag willen hebben, ook als het regent, stormt of bladstil is. In het zeilseizoen een Zeeland- en een IJsselmeerweekend met 6-8 boten, zeilen met open boten op plassen, meren, in Friesland en de Biesbosch, deelnemen aan de Klipperrace en af en toe meedoen aan een wedstrijd. Afgelopen jaren is met 'VVZ-boten' ook gezeild op de Noord - en Waddenzee, in Kroatië, Turkije en zelfs in Japan. In de winter zijn er workshops, bijv. lijnen splitsen,

motormanoeuvreren, meteo en leiderschap aan boord. Voor VVZ-leden is er een bemannings-appgroep: voor als je opstappers zoekt of als je ergens wilt aanmonsteren. En er is een heerlijk WhatsApp-babbelkanaal. Daarin worden foto's gedeeld en tips uitgewisseld. Over vaargebieden, veranderende openingstijden van bruggen en sluizen, goed passende dameszeilkleding en de handigste zeereis-broodbakadviezen. Heel toepasselijk heet deze app-groep VVZ Kanaal 77.

Voor schippers en bijna-schippers is er elk jaar een 'natte schippersdag': met elkaar oefenen op het water. Op **zondag 16 oktober** zijn we te gast bij **WSV De Dintel** met 4-5 boten en 10-20 schippers. De VVZ is erg blij dat dit bij onze vereniging mogelijk is.

Kortom: de VVZ levert me veel op: gedeeld zeilplezier, vergroten van kennis en vaardigheden én gezelligheid. WSV De Dintel telt inmiddels drie VVZ-leden (met boot). Op naar meer.

Wat hebben mannen aan de VVZ?

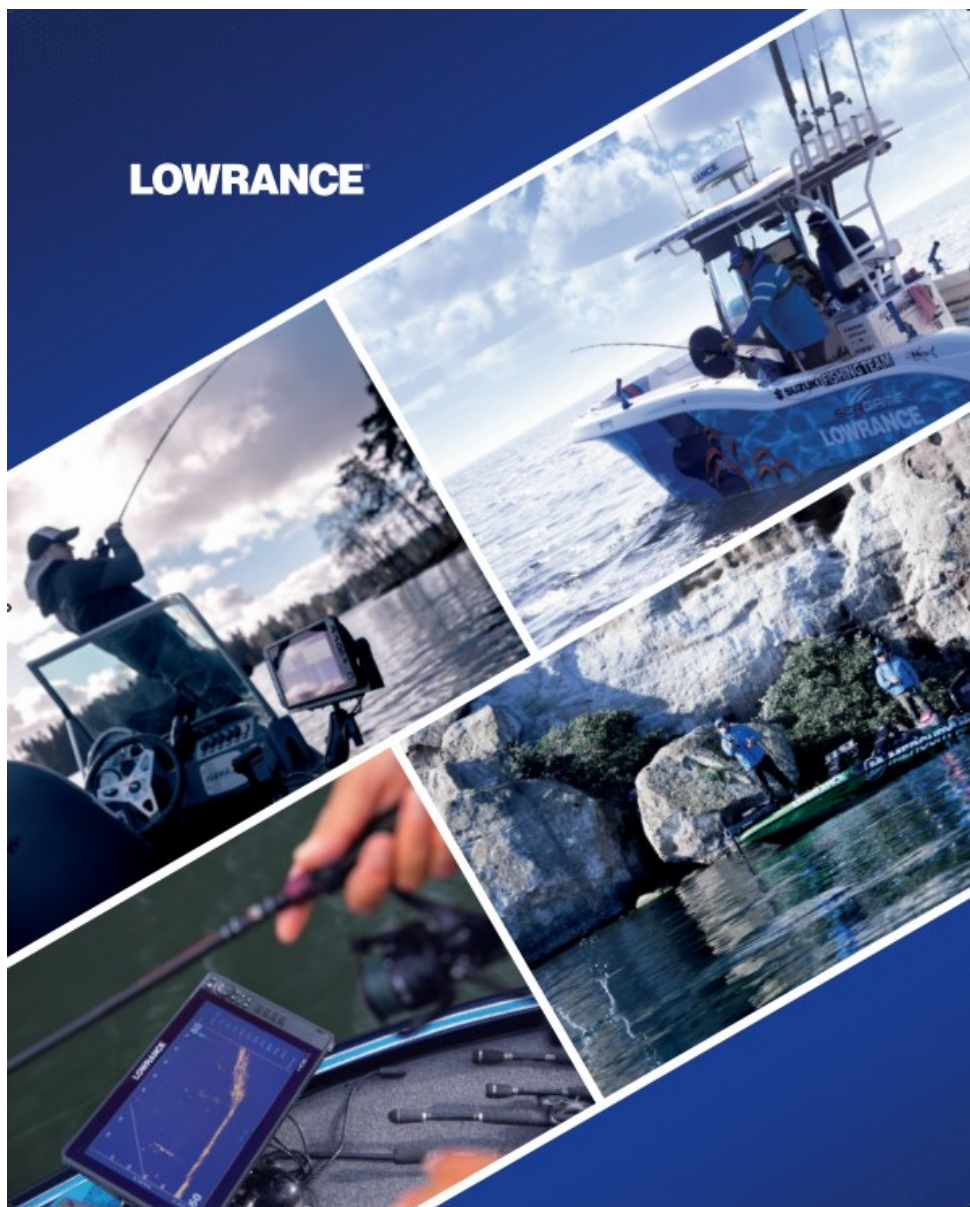
Stel je kan als man beter zeilen of varen dan je vrouw, vriendin of dochter, dan geldt de slogan van de BHV'er op mijn werk: 'Ik red jou, red jij mij?' Je kan verantwoordelijkheid delen. Gelijkwaardigheid aan boord vergroot de veiligheid én het samen plezier en ontspanning vinden.

Meer weten?

vrouwenzeilen.nl of vraag het aan Yvonne Meijer (MezzaLuna, steiger B73), Janny Bosscher (Endeavour, steiger A21) of Miranda Franchimont (Nossa, steiger B79)

LOWRANCE

SIMRAD®

White Whale

Y A C H T B R O K E R S

**U krijgt van ons
de maximale kans
op verkoop!**

- 80% buitenlandse kopers
- Gratis foto's en gratis adverteren op 30 websites
- Ook vanuit eigen ligplaats
- Inruil vaak mogelijk

Kijk op www.WWY.nl wat wij graag voor u betekenen.

24 uren zeilwedstrijd op het IJsselmeer

Mede door de enthousiaste verhalen van de Vic's Blue besloten wij om dit jaar ook mee te doen aan de 24-uurs race. Drie bestuursleden in één boot. Voldoende om een boot te besturen.

Jan den Hertog was zo aardig om in het vroege voorjaar een workshop te organiseren voor geïnteresseerden. Op deze dag werd zeer uitvoerig stilgestaan bij het maken van een vaarplan. Er was zelfs een heuse wedstrijd voor bedacht door Jan.

Het enthousiasme van Jan heeft ertoe geleid dat er zelfs drie boten aan deze wedstrijd van onze vereniging hebben meegedaan. Naast de Vic's Blue en de Plexat deed ook de Daybreak mee.

De wedstrijd vond plaats vanaf vrijdag 26 augustus 19.00 uur. Dat paste mooi in onze vakantieplannen om rond die tijd op het IJsselmeer te zijn. Op woensdag vooraf hadden we afgesproken Jeroen en Rina al in Medeblik te ontmoeten. Ook Jan en een van zijn bemanningsleden was toen in Medemblik. Het etentje bij de plaatselijke Italiaan was erg gezellig en van rivaliteit was toen nog geen sprake.

Tijdens de 24-uurs race mag er normaliter vanaf 12 verschillende plaatsen worden gestart. Deze keer was dat er 1 minder. Nog steeds volop keuze dus om de meest ideale startplek te kiezen. Wij kozen voor Den Oever als startplek. Dat is slechts ruim 2 uur varen vanuit Medemblik en met de verwachte noordenwind, konden we makkelijk 150 mijl varen zonder te hoeven kruisen. De Vic's Blue besloot om vanuit Medemblik te starten en de Daybreak vanuit Enkhuizen. Er stond een stevige noordenwind van 16 tot 18 knopen. Dat bood de gelegenheid heel veel mijlen te varen. 's Nachts nam de wind nagenoeg niet af en vanwege de afwezigheid van de maan en andere lichtbronnen in de buurt konden we genieten van een prachtige sterrenhemel. De golven op het IJsselmeer beletten ons om beurtelings echt te gaan slapen binnen. Af en toe een beetje doezelen in de kuip was alle rust die we kregen. Het rondenvan de boeien 's nachts vereiste extra oplettendheid want met ongeveer 400 deelnemers is er altijd wel een boot in de buurt die dezelfde boei wil rondenvan. Het inschatten van afstanden is 's nachts aanzienlijk lastiger dan overdag. Niet alle boten hebben AIS (aanstaan) dus dat biedt onvoldoende soelaas.

Het ochtendgloren maakte een einde aan het ingespannen turen. Het oorspronkelijke vaarplan was al vroeg in de avond een heel klein beetje aangepast. Alle rakken waren ruim bezield. Echt hoog aan de wind hoefden we niet te varen, wat de boot lekker op snelheid hield. Het laatste rak is voor iedereen hetzelfde en was met de noordenwind pal voor de wind. Om 4 uur in de middag trok de wind nog wat verder aan en het kraken van de helmstok werd alsmat verontrustender. Met een rif in het zeil liep de boot nog steeds even hard en liepen we minder vaak uit het roer. Een berekening maken om te bepalen welke rakken we nog konden varen - om zo kort mogelijk na 19.00 uur te finishen - werd gemaakt. De laatste rakken voelden we wel de vermoeidheid, maar ook de trots dat we heel goed hadden gezeild. Intussen leek het erop dat we administratief een fout hadden gemaakt, die ons wellicht tot diskwalificatie zou veroordelen. Dat drukte de stemming nogal.

Het voordewindse rak naar de finish besloten we om af te kruisen, zodat we in de vervelende golven de fok niet hoefden uit te bomen. Ook het rif lieten we erin zitten. Twee beslissingen die achteraf niet helemaal juist waren, maar vermoeidheid doet wat met je en we wilden geen risico's lopen.

Uiteindelijk finishten we om 19.13 uur. 13 Minuten die weliswaar wat extra mijlen opleverden, maar ook een behoorlijke straf, bleek achteraf. Iets wat ook voor de Vic's Blue onbekend was. Zij finishten bijna een kwartier later. De Daybreak had helaas op vrijdagavond de strijd al moeten staken vanwege accuproblemen.

Op zondagochtend werd de uitslag bekend gemaakt. De Plexat was negende in de betreffende groep (van de 68 deelnemers). De Vic's Blue stond helemaal achteraan. Het bleek dat ook daar iets administratief niet helemaal goed was gegaan. Dit is achteraf nog rechtgezet en de Vic's Blue eindigde daarmee als 13e in dezelfde groep van 68 deelnemers.

Een mooi resultaat voor de deelnemers van WSV De Dintel.

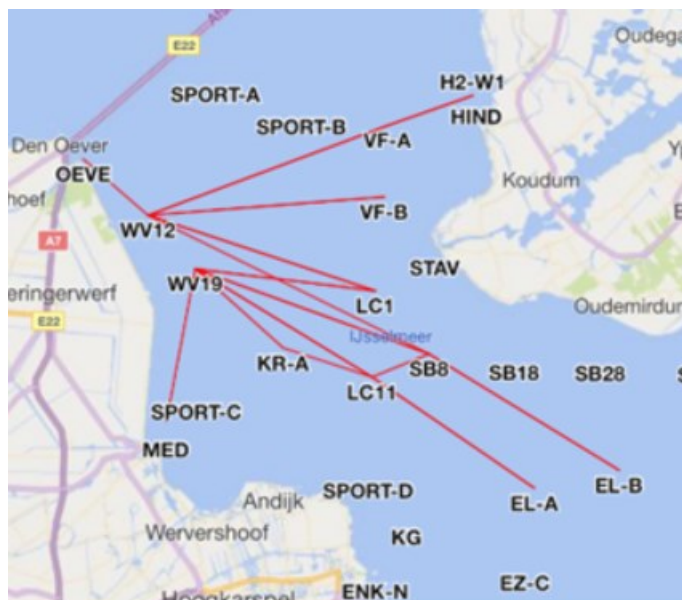
Hoewel de Vic's Blue meer mijlen heeft gevaren dan de Plexat eindigde de Plexat toch hoger vanwege een gunstigere rating (kortere waterlijn).

Bemanning Plexat:

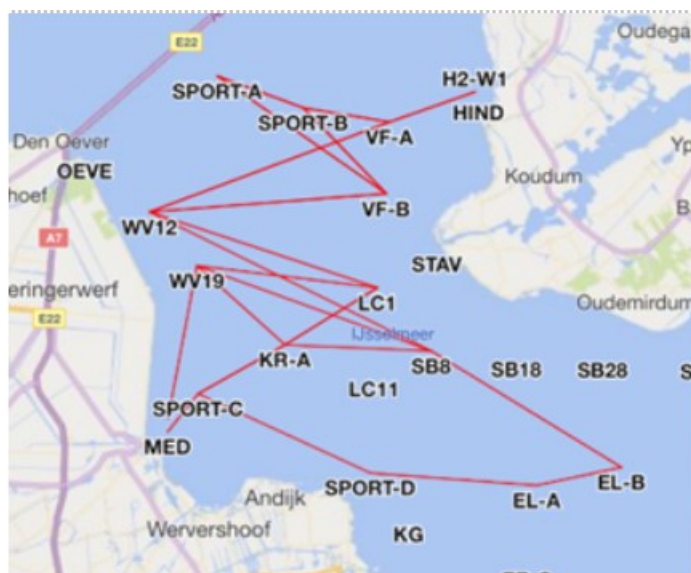
Marn van Rhee

Deen Houtepen

Jeroen van Meer

De route van de Plexat: 145,5 mijl in 24 uur en 13 minuten

De Route van de Vic's Blue: 149,16 mijl in 24 uur en 27 minuten

Eenpansgerecht uitgeprobeerd

In de Blauwe Banier van juni stond een eenpansgerecht: Kip kaneel.

Bij het zien van het recept liep het water in mijn mond. Kaneel! De gedachte hieraan doet me terugdenken aan mijn jeugd. Ik maakte mijn appelmoes altijd bruin van de kaneel. Heerlijk! Heel soms doe ik dat stiekem nog wel eens.

De combinatie van kip gekruid met kaneel kende ik niet, maar ik ben altijd in voor een experimentje. Dus onderweg naar de boot maakten we een pitstop bij de supermarkt en sloegen we de benodigdheden in.

Helaas was het een regenachtige dag. Ik had gehoopt op een heter weekend. Het was toch al eind juni. Maar dit bleek nog goed te komen. Toen ik die avond aan de slag ging met het recept, besepte ik dat er zeker 3 afrodisiaca in gingen. (Ofwel: middelen die worden gebruikt met het doel de geslachtsdrift te stimuleren.) Kaneel, perzik en knoflook. Zou het dan toch nog een heet weekend worden?

Gelukkig hadden we nog rijst aan boord want die stond niet bij de ingrediëntenlijst. Het bleek een makkelijk recept maar bij de eerste proef-hap bleek het wel erg flauw. Dus dook ik de kastjes van de boot in en moest kiezen uit de beperkte kruidenvoorraad die we aan boord hadden. Zout en een bouillonblokje deden hun werk.

Bij iedere hap beviel de maaltijd beter. Ondanks dat ik het recept gehalveerd had was het meer dan genoeg en konden we er de volgende dag nog eens van genieten. Al was het natuurlijk de vraag of we die nacht niet zouden sterven door een overdosis geslachtsdrift.

Dus, als je in de nacht van 25 juni dacht: 'Wat een deining hier in de haven!' Sorry!

Conclusie: voor herhaling vatbaar.

Belangrijke Telefoonnummers

Hulpdiensten (Politie, Ambulance, Brandweer, KNRM) bij noodgevallen

 112

KNRM

In nood op het water, neem dan contact op met de Nederlandse Kustwacht.

 0900-111

VHF 16 Nederlandse Kustwacht

VHF 70 (procedure via DSC alarmknop).

Download de “KNRM helpt app” op je smartphone.

Politie

Politie Landelijk Algemeen

 0900 88 44

BST Bergingsbedrijf

Redding, zoekacties, Brandweer en Ambulance op het water

 +31 (0) 167 52 32 88

VHF 10

VHF 16

Huisartsenpraktijk Dinteloord

Westvoorstraat 56-58

4671 CE Dinteloord

 +31 (0) 167 52 22 55

 +31 (0) 167 52 47 95 (Spoednummer)

Huisartsenpost Roosendaal

Na 17:00 en in het weekend.

Boerhaavelaan 21 (dit is naast het Bravis ziekenhuis)

4708 AE Roosendaal

 +31 (0) 165 53 02 00 (Let op! Altijd eerst bellen)

Bunkerstation

Dintel

Dintelsas

olie en vetten

levensmiddelen

scheepsbenodigdheden

Telefoon 0167 522535

b.g.g. 0167 522872

zondags gesloten

DELTA ACCU'S

'n goede start

**Bergen op Zoom
Tel. 0164 - 233373**

